

lig Retsfølelse hos Befolkningen, og dette skal jeg ingenlunde benægte. Dette er ogsaa min Mening; men det kan dog ikke nægtes, at medens det altsaa ganske vist vil blive Reglen, at der ikke vil blive begaaet nogen Uredelighed, saa kan man dog ikke lufte Diet for, at der vil komme mange Undtagelser, og det er netop mod disse Undtagelser, at vi skulle sikke Børnene. Det er desuden ikke blot ved Uredelighed, at der kan lides Tab, saadanne kunne ogsaa fremkomme enten paa Grund af Svagthed eller af Mangel paa Rhyndighed hos Bærgerne. Der er Ingen, der kan have Tvivl om, at en Bærge i mange Tilfælde kan føle sig fristet til at give efter for Bekjendtskab, Venfskab og maaskee ogsaa af Hensyn til Gjentjenester, og derfor udsætte Midlerne mod en Sikkerhed, som han maaskee selv indbilder sig, maaskee overtaler sig til at troe, er betryggende, men som ikke er nær saa betryggende, som den burde være, og som den kunde faaes paa andre Steder; dette er Noget, man i allerhøieste Grad er udsat for. Det forekommer mig ikke, at det kan være tvivlsomt, at Massebestyrelsen frembyder forskjellige Fordele for de Umhyndige, idet disse derved ere sikrede mod at lide noget Tab, hvadenten dette hidrører fra Uredelighed, i hvilken Henseende der igvrigt indholdes en særdeles Betryggelse i den fortrinlige Kontrol, som navnlig det af Landstthinget vedtagne Udkaft vilde medføre, eller det opstaaer ved tilfældige Omstændigheder. Det, som den ærede Rigsbogsmand meente ialfald anbefalede Bærgebestyrelsen, var, som han sagde, at for det Første kunne vi dog ikke aldeles undvære Bærgebestyrelsen; vi kunne f. Ex. ikke undgaae, at Bærgerne komme til at bestyre de faste Eiendomme, som de Rhyndige besidde, og det er dog ganske vist, sagde han, lettere at bestyre Kapitaler end at bestyre faste Eiendomme. Selv om jeg nu vil lade det Sidste gjælde, saa er det dog givet, at det ialfald er langt mindre farligt at betro Bærgerne faste Eiendomme end Kapitaler; thi faste Eiendomme ere Bærgerne ube af Stand til at disponere over paa en saadan Maade, at de kunne gaae tabte for de Umhyndige, idet der blandt de Bestemmelser, som Bærgerne kunne tage over faste Eiendomme, ingenlunde er indbefattet Salg, Pantfættelse eller flige Dispositioner, hvorved

Eiendommen kan fjernes. Dette er derimod i høieste Maade Tilfældet med Hensyn til Kapitaler, og selv om man nu virkelig, hvilket jeg er enig i, maa benytte Bærgens Virksomhed med Hensyn til faste Eiendomme, saa kan det, at vi benytte den paa Punkter, hvor [det ikke er forbundet med Fare, ikke være nogen Grund til ogsaa at benytte den paa Punkter, hvor det virkelig kan være forbundet med Fare. Dette vilde være en Argumentation, som jeg ibetmindste ikke kan forstaae. Det ærede Medlem kom dernæst med en anden Grund, som der maa tillægges mere Vægt, og det er den, at han meente, at den Ordning, som paatænkes, enten den nu blev overeensstemmende med Regjeringsudkastet eller med det af Landstthinget vedtagne Udkaft, vilde sammenlignelsesviis med Bærgebestyrelsen medføre stort Besvær for Befolkningen. Hvis dette var Tilfældet, vilde det ganske vist være en stærk Grund til at foretrække Bærgebestyrelsen. Men jeg kan ikke erkjende, at det forholder sig saa. Dette vilde ganske sikkert være Tilfældet, hvis alle Ind- og Udbetalinger skulde gaae igjennem det ene eller de fem Overformynderier — hvormange der nu vil blive —, saa at altsaa Befolkningen ved hver Ind- og Udbetaling af Renter og Kapital skulde henvende sig dertil. Men der er jo ikke Tale derom; hvad enten det nye Udkaft eller det af Landstthinget vedtagne foretrækkes, er det Hensigten, at Ind- og Udbetaling af Renter skal skee igjennem Magistraterne eller Retsbetjentene, og hvad enten man kommer til dette Resultat, eller man vil foretrække, hvad der har en Deel for sig, at lade Betalingerne skee igjennem Amtstuerne, hvorom jeg siden skal udtale mig, er det jo aldeles ikke Tilfældet, at det medfører noget overordentligt Besvær for Befolkningen. Hvad derfor Ind- og Udbetaling af Renter og Kapital angaaer, antager jeg, at denne Indvending ikke rammer. Foraaavidt det ærede Medlem hentydede til thinglæste Skifteekstrakter, kan jeg ikke nægte, at Indvendingen har mere for sig, men det ærede Medlem indrømmede ogsaa, at med Hensyn til thinglæste Skifteekstrakter kunde man godt træffe en saadan Ordning, at der aldeles ikke blev noget Besvær for Befolkningen i saa Henseende. Paa dette Punkt